

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (treće vijeće)

24. listopada 2013.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Prestanak pravnog temelja odluke u glavnom postupku – Irelevantnost postavljenih pitanja – Obustava postupka“

U predmetu C-180/12,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Administrativen sad Sofia-grad (Bugarska), odlukom od 4. travnja 2012., koju je Sud zaprimio 16. travnja 2012., u postupku

Stoilov i Ko EOOD

protiv

Načelnik na Mitnica Stolična,

SUD (treće vijeće),

u sastavu: M. Ilešič, predsjednik vijeća, C. G. Fernlund, A. Ó Caoimh (izvjestitelj), C. Toader i E. Jarašiūnas, suci,

nezavisni odvjetnik: P. Mengozzi,

tajnik: M. Aleksejev, administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 11. travnja 2013.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

— za Stoilov i Ko EOOD, B. Aleksiev, *advokat*,

— za Načelnik na Mitnica Stolična, N. Jocova, D. Jordanova, J. Jordanova i S. Dimitrova kao i S. Zlatkov, u svojstvu agenata,

— za Europsku komisiju, B.-R. Killmann i D. Roussanov kao i L. Bouyon, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 18. srpnja 2013.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: bugarski

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje kombinirane nomenklature za 2009., koja se nalazi u Prilogu I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL L 256, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 12., str. 3.), kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 1031/2008 od 19. rujna 2008. (SL L 291, str. 1., u daljnjem tekstu: KN), točnije njezinih podbrojeva 5407 61 30 i 6303 92 10, kao i na tumačenje Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (SL L 302, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.), kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1791/2006 od 20. studenoga 2006. (SL L 363, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 1., str. 187., u daljnjem tekstu: Carinski zakonik), načela legitimnih očekivanja i pravomoćne presude, kao i članaka 41. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između Stoilov i Ko EOOD (u daljnjem tekstu: Stoilov) i Načelnika na Mitnica Stolična (pročelnik carinskog ureda glavnog grada) u vezi s tarifnim razvrstavanjem robe, određene kao „materijali za proizvodnju zavjesa”, podrijetlom iz Kine.

Pravni okvir

Pravo Unije

Carinski zakonik

- 3 Na temelju članka 68. Carinskog zakonika, carinska tijela mogu, radi provjere deklaracija koje su prihvatila u okviru takozvanog „redovitog” postupka:
 - „(a) provjeriti isprave navedene u deklaraciji [...];
 - (b) pregledati robu i uzeti uzorke za analizu ili za detaljan pregled.”
- 4 Članak 71. Carinskog zakonika glasi kako slijedi:
 - „1. Rezultati provjere deklaracije koriste se u svrhu primjene propisa koji uređuju carinski postupak u koji je roba stavljena.
 2. Ako deklaracija nije provjeravana, za primjenu propisa iz stavka 1. prihvaćaju se podaci koje je deklarant naveo u deklaraciji.”
- 5 U skladu s člankom 221. stavkom 1. Carinskog zakonika, „[n]akon što se iznos carine proknjiži, dužnika se obavješćuje o iznosu carine u skladu s propisanim postupcima”.
- 6 Članak 232. koji se nalazi u odjeljku 2., naslovljen „Rok i postupci za plaćanje iznosa carine”, glave VII., poglavlja 3. Carinskog zakonika, navodi:
 - „1. Ako dospjeli iznos carine nije plaćen u propisanom roku:
 - (a) carinska tijela mogu poduzeti sve propisane mogućnosti prema važećem zakonodavstvu za osiguranje naplate tog duga, uključujući i prisilno izvršenje.

U skladu s postupkom Odbora, mogu se donijeti posebne odredbe koje se odnose na jamce u okviru postupka provoza;

(b) na iznos carine obračunavaju se zatezne kamate. Stopa zateznih kamata može biti viša od stope kreditnih kamata. Stopa zateznih kamata ne može biti niža od stope kreditnih kamata

2. Carinska tijela mogu odustati od naplate zateznih kamata [...]"

7 Članak 243. koji se nalazi u glavi VIII. Carinskog zakonika, naslovljenoj „Žalbe”, glasi kako slijedi:

„1. Svaka osoba ima pravo na žalbu protiv odluka donesenih od strane carinskih tijela, a koje se odnose na primjenu carinskog zakonodavstva i odnose se na tu osobu izravno i osobno.

[...]

2. Pravo na žalbu može se ostvariti:

(a) na početku, pri carinskim tijelima [...]

(b) naknadno, pri nezavisnome tijelu koje može biti pravosudno tijelo ili odgovarajuće specijalizirano tijelo prema važećim odredbama države članice.”

KN

8 Prvi dio KN-a sastoji se od uvodnih odredaba. U tom dijelu u odjeljku I., koji se bavi općim pravilima, dio A pod naslovom „Opća pravila za tumačenje [KN-a]” određuje:

„Razvrstavanje robe u [KN] uređuju sljedeća načela.

1. Naslovi odsjeka, poglavlja i potpoglavlja služe samo za lakše snalaženje; za zakonske potrebe, razvrstavanje se vrši na temelju naziva tarifnih brojeva i svih odgovarajućih napomena uz odsjeke i poglavlja, te na temelju sljedećih pravila pod uvjetom da iz naziva tarifnih brojeva ili napomena ne proizlazi drukčije.

2. (a) Smatra se da svako spominjanje proizvoda u nazivu tarifnog broja uključuje i necjelovit ili nedovršen proizvod, pod uvjetom da u stanju u kojem je podnesen posjeduje bitne značajke cjelovitog ili dovršenog proizvoda. Također se smatra da uključuje pozivanje na proizvod koji je cjelovit ili dovršen (ili proizvod koga se razvrstava kao cjelovitog ili dovršenog primjenom ovog pravila), a podnesen je u nesastavljenom ili u rastavljenom stanju.

(b) Smatra se da svako spominjanje materijala ili tvari u nazivu tarifnog broja uključuje i mješavine ili kombinacije tog materijala ili tvari s drugim materijalima ili tvarima. Smatra se da svako spominjanje proizvoda od navedenog materijala ili tvari uključuje i proizvod izrađen u cijelosti ili djelomično od tog materijala ili tvari. Proizvode koji se sastoje od više od jednog materijala ili tvari razvrstava se po načelima općeg pravila 3.

[...]"

9 KN se temelji na harmoniziranom sustavu nazivlja i brojčanog označivanja robe koji je razradila Svjetska carinska organizacija, od koje je nomenklatura preuzela brojeve i podbrojeve do šeste znamenke, a samo sedma i osma znamenka odnose se na posebne podjele svojstvene KN-u. U svojem drugom dijelu, naslovljenom „Popis carinskih stopa”, KN obuhvaća razvrstavanje robe prema odsjecima, poglavljima, brojevima i podbrojevima.

10 Odsjek XI. KN-a naslovljen je „Tekstil i tekstilni proizvodi”. Napomena 7. tog odsjeka glasi ovako:

„U smislu ovog odsjeka, pod pojmom ‚gotovi’ podrazumijeva se proizvod koji je:

- (a) izrezan u oblike različite od kvadratnih ili pravokutnih;
- (b) izrađen u konačnom obliku, spreman za uporabu (ili ih samo treba odvojiti rezanjem konca koji ih dijeli) bez šivanja ili druge dorade (na primjer, krpe za prašinu, ručnici, stolnjaci, rupci i pokrivači (deke));
- (c) izrezan u određene veličine, čiji je najmanje jedan rub vruće zataljen s vidljivo skošenim ili stlačenim rubom i ostalim rubovima na način opisan u bilo kojem drugom podstavku ove napomene, ali isključujući materijale čiji su rezani rubovi zaštićeni od osipanja opšivanjem ili na neki drugi jednostavni način;

[...]”

11 Poglavlje 54. KN-a, koje se nalazi u tom odsjeku XI., naslovljeno „Umjetni ili sintetički filamenti; vrpce i slični oblici od umjetnih ili sintetičkih tekstilnih materijala”, sadržava među ostalim broj 5407, koji označava „[t]kanine od sintetičke filamentne pređe, uključujući tkanine dobivene od proizvoda iz tarifnog broja 5404”. Taj broj obuhvaća među ostalim kategoriju „ostale tkanine, s masenim udjelom teksturiranih poliesterskih filamenata 85 % ili većim” koja osobito uključuje podbroj 5407 61 koji se odnosi na „ostale tkanine, s masenim udjelom neteksturiranih poliesterskih filamenata 85 % ili većim”. Taj podbroj sam obuhvaća, među ostalim, podbroj 5407 61 30, koji glasi „obojene”.

12 Potpoglavlje I., naslovljeno „Ostali gotovi tekstilni proizvodi”, koje se nalazi u odsjeku XI., poglavlju 63. KN-a, obuhvaća među ostalim broj 6303 koji označava „[z]avjese (uključujući draperije) i unutarnje rolete; kratke ukrasne draperije za prozore i krevete”. Taj broj podijeljen je na dvije kategorije, „pletene ili kukičane“ i „ostalo”. Potonja kategorija osobito obuhvaća podbroj 6303 92, koji glasi „od sintetičkih vlakana”. Taj podbroj je sam podijeljen na dva podbroja, 6303 92 10 i 6303 92 90, koji glase „od netkanih materijala” odnosno „ostalo”.

Bugarsko pravo

13 Članak 34. stavak 3. Zakona o upravnom postupku (Administrativnoprocesualen kodeks) predviđa da „uprava jamči strankama mogućnost da sastave svoje komentare na prikupljene dokaze kao i istaknute navode u propisanom roku koji ne može biti dulji od sedam dana. Stranke mogu podnijeti svoje zahtjeve i prigovore u pisanom obliku”.

14 Prema članku 35. tog zakona, pojedinačni upravni akt donosi se nakon što se razjasne relevantne činjenice i okolnosti koje se uzimaju u obzir i nakon ispitivanja objašnjenja i, eventualno, prigovora koje su istaknuli građani i tijela u pitanju.

15 U skladu s člankom 179. stavkom 1. Zakonika o parničnom postupku (Graždanski procesualen kodeks, u daljnjem tekstu: ZPP), službeni dokument koji službenik sastavi u okviru svojih ovlasti, u propisanom obliku i na propisan način, dokaz je o izjavama danima u njegovoj prisutnosti i radnjama koje je on izvršio ili koje su izvršene u njegovoj prisutnosti.

16 Na temelju članka 297. ZPP-a, presuda koja je stupila na snagu obvezuje sud koji ju je donio, kao i sve ostale sudove ili upravna tijela.

17 Prema članku 302. ZPP-a, odluka upravnog suda koja je stupila na snagu obvezuje građanski sud u pogledu valjanosti i zakonitosti upravnog akta.

- 18 U skladu s člankom 211. stavkom 1. Carinskog zakona (Zakon na mitnicite, u daljnjem tekstu: CZ), kada se iznos carine ne plati u propisanom roku, carinska tijela koriste se svim mogućnostima koje imaju na temelju tog zakona ili bilo koje druge pravne odredbe da bi osigurala da se taj iznos plati, uključujući donošenje provedbenih upravnih akata.
- 19 U skladu s člankom 211.a CZ-a, „[o]dluke o prisilnoj naplati javnopravnih tražbina države su pojedinačni upravni akti koje donosi pročelnik carinskog ureda teritorijalno nadležnog za područje gdje je nastao dug koji nije bio podmiren u rokovima; tim aktima utvrđuje se dospelost carinskih dugova i ostalih javnopravnih tražbina”.

Glavni postupak i prethodna pitanja

- 20 Carinskom deklaracijom dostavljenom 8. siječnja 2009., Stoilov je „materijale za proizvodnju zavjesa” deklarirao pod podbroj 6303 92 10 KN-a. Izračunana je i plaćena carina u iznosu od 7598,56 bugarskih leva (BGN) te porez na dodanu vrijednost u iznosu od 23 544,53 BGN.
- 21 Kako bi provjerila tu deklaraciju, carinska su tijela 9. siječnja 2009. izvršila laboratorijsku analizu uzoraka, o kojoj je bio sastavljen zapisnik.
- 22 Vodeći računa o carinskoj laboratorijskoj analizi, ta su tijela ocijenila da se roba iz spomenute deklaracije ne može svrstati pod poglavlje 63. KN-a. Iz ispitivanja je proizlazilo da ta roba ispunjava uvjete za razvrstavanje pod poglavlje 54. KN-a i, točnije, pod podbroj 5407 61 30.
- 23 U tim okolnostima je Načelnik na Mitnica Stolična 27. travnja 2009. obavijestio Stoilova o odluci kojom se roba iz carinske deklaracije od 8. siječnja 2009. razvrstava pod taj podbroj (u daljnjem tekstu: odluka o obavještanju) i kojom se stopa carine povisuje s 6,5 % na 8 % te se primjenjuje konačna antidampinška pristojba od 74,8 %, na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 1487/2005 od 12. rujna 2005. o određivanju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenih tkanina izrađenih od poliesterskih filamenata podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 240, str. 1.), kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1087/2007 od 18. rujna 2007. (SL L 246, str. 1.).
- 24 Na temelju te odluke Stoilovu je određen rok od sedam dana da dobrovoljno plati javnopravne tražbine u iznosu od 1211,37 BGN na temelju carine, u iznosu od 82 372,82 BGN ma temelju antidampinških pristojbi i u iznosu od 16 716,84 BGN na temelju poreza na dodanu vrijednost.
- 25 Stoilov je protiv spomenute odluke podnio žalbu upravnom tijelu, a zatim je pokrenuo upravni spor pred Administrativen sad Sofia-grad (Upravni sud u Sofiji).
- 26 Budući da Stoilov u međuvremenu nije u propisanom roku platio iznose navedene u odluci o obavještanju, Načelnik na Mitnica Stolična donio je odluku o prisilnoj naplati tražbina države br. 13 od 7. kolovoza 2009. (u daljnjem tekstu: odluka o naplati).
- 27 Stoilov je 11. rujna 2009. protiv potonje odluke podnio žalbu tražeći da se naloži neovisno vještačenje o razvrstavanju oporezovane robe. Budući da nije dobio odgovor u roku, Stoilov je 7. listopada 2009. izravno podnio Administrativen sad Sofia-grad tužbu o kojoj je riječ u glavnom postupku.
- 28 Viši upravni sud, to jest regionalni carinski pročelnik, je 14. listopada 2009. odbio upravnu žalbu podnesenu 11. rujna 2009. i odbio naložiti zatraženo vještačenje.
- 29 Administrativen sad Sofia-grad je presudom od 30. prosinca 2010. potvrdio odluku o obavještanju.

- 30 Stoilov je protiv potonje presude podnio žalbu u kasacijskom postupku pred Varhoven administrativen sad (Visoki upravni sud), pred kojim se još uvijek vodi postupak u trenutku podnošenja zahtjeva za prethodnu odluku.
- 31 Administrativen sad Sofia-grad smatra da postoje dvije mogućnosti razvrstavanja robe o kojoj je riječ u glavnom postupku, a to su poglavlje 54. i 63. KN-a. Kako bi ih se razlikovalo, pojam „gotovi proizvod” valja tumačiti u smislu napomene 7. spomenutog poglavlja 63. kao i „tkanine” iz podbroja 5407 61 30 KN-a.
- 32 Osim toga, valja ocijeniti može li se, vodeći računa o rješavanju preostalih pet carinskih deklaracija koje je Stoilov podnio za robu kao što je ona o kojoj je riječ u glavnom postupku prije i poslije podnošenja sporne deklaracije, to društvo pozvati na načelo legitimnih očekivanja kako bi se roba o kojoj je riječ u glavnom postupku razvrstala pod tarifni broj 6303 92 10.
- 33 Usto, podsjećajući da se zbog potonje deklaracije vode dva različita nacionalna postupka o istim činjeničnim i pravnim pitanjima, sud koji je uputio zahtjev smatra nužnim uputiti Sudu pitanje o tome što se, u smislu članka 243. stavka 1. Carinskog zakonika, smatra aktom koji se može pobijati.
- 34 Naposljetku, valja zatražiti tumačenje članaka 41. i 47. Povelje.
- 35 U tim je okolnostima Administrativen sad Sofia-grad odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1. Treba li, radi njihova tarifnog razvrstavanja, proizvode[, to jest] trake netkanih tkanina namijenjene proizvodnji unutarnjih zavjesa, namotane na kolutove, u okviru [KN-a] razmatrati s obzirom na njihova obilježja kao ‚tkaninu’ koja potpada pod tarifni broj 5407 61 30 ili naprotiv pod tarifni broj 6303 92 10 u skladu s jedinstvenom uporabom proizvoda, a to je proizvodnja unutarnjih zavjesa, vodeći računa o sljedećim elementima:

- (a) pojam ‚gotovi proizvodi’ u smislu napomene br. 7 poglavlja 63.[, naslovljenog] ‚Ostali gotovi tekstilni proizvodi; kompleti; rabljena odjeća i rabljeni tekstilni proizvodi; otpadne krpe’ odsjeka XI.[, naslovljenog] ‚Tekstil i tekstilni proizvodi’ [KN-a], tumačiti u svjetlu točke 2. pod (a) Općih pravila za tumačenje KN-a, koja se odnosi na pojam ‚necjelovit ili nedovršen proizvod’, vodeći također računa o slučaju pod (c) spomenute napomene kao i o obilježjima predmetnih proizvoda i mogućnosti proizvodnje pomoću te robe samo jednog gotovog proizvoda;
- (b) mogućnost da pojam ‚tkanina’ iz poglavlja 54., broj 5407 61 30, [KN-a] među ostalim obuhvaća trake tkanine čiji su rubovi šivani po duljini, pri čemu je jedini konačni proizvod za koji su namijenjene unutarnje zavjese, vodeći također računa o činjenici da je taj konačni proizvod izričito predviđen pod brojem 6303 92 10 spomenutog KN-a?
2. Može li se razumno pretpostaviti da je kod osobe koja je autor carinske deklaracije i koja je odgovorna za uvoz stvoreno legitimno očekivanje da će roba biti na određeni način carinski razvrstavana i da valja primijeniti tarifni broj naveden u carinskoj deklaraciji, u skladu s člankom 71. stavkom 2. [Carinskog zakonika], vodeći također računa o načelu legitimnih očekivanja, ako iz činjenice u glavnom postupku proizlazi da je na dan deklaracije situacija bila sljedeća:
- (a) za ranije sastavljenu carinsku deklaraciju, koja se odnosi na istovjetne proizvode i isti tarifni broj, nakon što su carinska tijela fizički iskontrolirala robu osobito u pogledu tarifnog razvrstavanja i to unijela u zapisnik, nisu uzeti uzorci za analizu te je utvrđeno da proizvodi odgovaraju deklaraciji; i
- (b) zbog nepostojanja takvih kontrola nakon puštanja robe u slučaju drugih prethodnih pet carinskih deklaracija u kojima su navedeni istovjetni proizvodi i isti tarifni broj, od kojih su neke podnesene prije, a neke nakon zapisnika o carinskoj kontroli u kojem se utvrđuje usklađenost s tarifnim brojem?

3. Treba li članak 243. stavak 1. [Carinskog zakonika], radi poštovanja načela pravomoćnosti, tumačiti na način da se akt iz članka 232. stavka 1. točke (a) spomenutog zakonika može pobijati samo ako je spomenuti akt donesen zbog neplaćanja u propisanim rokovima i ako istodobno taj akt utvrđuje iznos carina i predstavlja nalog za izvršenje s ciljem prisilne naplate tražbina u skladu s nacionalnim pravom države članice?
4. Treba li članak 41. stavak 2. točku (a) i članak 47. [Povelje] tumačiti na način da kada na zahtjev za izvođenje neovisnog vještačenja, koje je zatražio dužnik nakon što je primio obavijest iz članka 221. stavka 1. [Carinskog zakonika], carinska uprava u naknadnim odlukama nije dala nikakav izričit odgovor ni obrazloženje, kada postoji nepopravljiva povreda prava na dobru upravu i prava obrane u okviru upravnog postupka, povreda koju se ne može ispraviti u okviru sudskog postupka, vodeći računa o činjenici da, prema pravilima glavnog postupka, zainteresirana osoba ima mogućnost objasniti svoje prigovore u pogledu tarifnog razvrstavanja proizvoda samo pred prvostupanjskim sucem tako da postavlja pitanja neovisnom stručnjaku?“

Zahtjev za prethodnu odluku

- 36 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, postupak utvrđen člankom 267. UFEU-a instrument je suradnje između Suda i nacionalnih sudova zahvaljujući kojem Sud nacionalnim sudovima daje elemente za tumačenje prava Unije koji su im potrebni za rješavanje spora koji se pred njima vodi (vidjeti osobito presude od 16. srpnja 1992., Meilicke, C-83/91, Zb., str. I-4871., t. 22., i od 27. studenoga 2012., Pringle, C-370/12, t. 83.).
- 37 U okviru te suradnje nacionalni sudac pred kojim se vodi postupak je, u pogledu posebnosti predmeta, u najboljem položaju da ocijeni nužnost prethodne odluke za donošenje svoje presude i relevantnost pitanja koja postavlja Sudu (vidjeti u tom smislu osobito presude od 16. srpnja 1992., Lourenço Dias, C-343/90, Zb., str. I-4673., t. 15., i od 21. veljače 2006., Ritter-Coulais, C-152/03, Zb., str. I-1711., t. 14.).
- 38 Međutim na Sudu je da, ako je potrebno, ispita okolnosti u kojima je nacionalni sudac uputio pitanja kako bi provjerio postojanje vlastite nadležnosti i, točnije, da utvrdi ima li zatraženo tumačenje prava Unije veze sa stvarnošću i predmetom spora u glavnom postupku kako se ne bi navelo Sud da daje savjetodavna mišljenja o općenitim ili hipotetskim pitanjima (vidjeti u tom pogledu osobito presude od 16. prosinca 1981., Foglia, 244/80, Zb., str. 3045., t. 18. i 21., i od 30. rujna 2003., Inspire Art, C-167/01, Zb., str. I-10155., t. 45.). Ako se čini da je postavljeno pitanje očito irelevantno za rješenje tog spora, Sud mora donijeti odluku o obustavi postupka (vidjeti osobito gore navedene presude Lourenço Dias, t. 20., i Ritter-Coulais, t. 15. kao i navedenu sudsku praksu).
- 39 U ovom slučaju iz pisanih očitovanja podnesenih Sudu i odgovora suda koji je uputio zahtjev na zahtjev Suda za dodatna pojašnjenja proizlazi da je Varhoven administrativen sad odlukom od 5. srpnja 2012. ukinuo presudu navedenu u točki 29. ove presude kao i odluku o obavještanju.
- 40 Prema objašnjenjima koja je sud koji je uputio zahtjev dao u svojem odgovoru na taj zahtjev za dodatna pojašnjenja, u vezi s učinkom koji poništenje odluke o obavještanju ima na spor u glavnom postupku, i kao što proizlazi iz teksta te presude, koja je priložena tom odgovoru, Varhoven administrativen sad je osobito presudio da je tarifno razvrstavanje koje je izvršio Načelnik na Mitnica Stolična, a koje je potvrdio Administrativen sad Sofia-grad, sadržavalo pogreške što se tiče dokaza i vještačenja unesenih u spis. Varhoven administrativen sad je s tim u vezi smatrao da elementi koje je naveo Administrativen sad Sofia-grad nisu bili poduprti ni dostavljenim dokazima ni zaključcima iz izvješća sudskog vještaka.

- 41 U tom odgovoru je sud koji je uputio zahtjev također naveo da je na njemu da osigura poštovanje postupovnih pravila koja su pretpostavka zakonitosti odluke o naplati, a osobito onih koja se odnose na obavijest o postojanju „neplaćenog duga” u smislu članka 211.a CZ-a odlukom o obavještanju.
- 42 Načelnik na Mitnica Stolična je na raspravi na Sudu priznao da odluka o obavještanju, zbog toga što ju je Varhoven administrativen sad poništio, više ne postoji u bugarskom pravnom poretku.
- 43 Osim toga, Stoilov je na toj istoj raspravi ustvrdio postojanje odluke kojom se prekida naplata javnih tražbina, a koju je 24. rujna 2012. donijelo izvršno javno tijelo. Tom odlukom je prekinut postupak prisilnog izvršenja pokrenut u skladu s odlukom o naplati. Iako je osporavao njezinu valjanost, Načelnik na Mitnica Stolična nije zanijekao postojanje takve odluke.
- 44 U tim okolnostima, bez obzira na to je li postupak prisilnog izvršenja proveden na temelju primjene odluke o naplati bio prekinut ili ne, proizlazi u svakom slučaju iz prethodnih razmatranja da, kao što je nezavisni odvjetnik utvrdio u točki 16. svojeg mišljenja, sud koji je uputio zahtjev više neće morati, da bi riješio spor u glavnom postupku, donijeti odluku vodeći računa o odgovoru koji bi Sud dao na postavljena pitanja kada bi na njih trebao odgovoriti.
- 45 Naime, kao što je sud koji je uputio zahtjev naveo u svojem odgovoru na zahtjev za dodatna pojašnjenja koji mu je uputio Sud, Varhoven administrativen sad je u cijelosti poništio odluku o obavještanju, a postojanje potonje odluke je, kao što je već navedeno u točki 41. ove presude, postupovna pretpostavka za donošenje odluke o naplati.
- 46 U tim okolnostima valja smatrati da se ovaj zahtjev za prethodnu odluku više ne odnosi na tumačenje prava Unije koje odgovara objektivnoj potrebi suda koji je uputio zahtjev da bi donio svoju odluku (vidjeti analogijom osobito presudu od 9. listopada 1997., Grado i Bashir, C-291/96, Zb., str. I-5531., t. 16.). Naime, taj zahtjev, budući da je bespredmetan, ne dopušta ulaženje u tumačenje prava Unije koje bi sud koji je uputio zahtjev mogao korisno primijeniti kako bi s obzirom na to pravo riješio spor koji se pred njim vodi (vidjeti u tom smislu osobito presudu od 16. rujna 1982., Vlaeminck, 132/81, Zb., str. 2953., t. 13.).
- 47 Doduše, sud koji je uputio zahtjev je u svojem odgovoru na zahtjev za dodatna pojašnjenja koji mu je uputio Sud u pogledu učinka koji poništenje odluke o obavještanju ima na spor u glavnom postupku smatrao da carinska tijela mogu donijeti nove odluke s istim sadržajem kao i odluke o obavještanju i naplati. Međutim, čak i ako je unatoč presudi Varhoven administrativen sada od 5. srpnja 2012. tomu još uvijek tako, valja zaključiti da bi odgovor na postavljena pitanja u takvim okolnostima značio davanje savjetodavnog mišljenja o hipotetskim pitanjima te bi se time iskrivila zadaća dodijeljena Sudu u okviru pravosudne suradnje utvrđene člankom 267. UFEU-a (vidjeti u tom smislu presude od 3. veljače 1983., Robards, 149/82, Zb., str. 171., t. 19.; Meilicke, gore navedena, t. 25., i od 21. ožujka 2002., Cura Anlagen, C-451/99, Zb. str. I-3193., t. 26.).
- 48 S obzirom na sve prethodno navedeno, valja utvrditi da nije potrebno odgovoriti na pitanja koja je postavio sud koji je uputio zahtjev.

Troškovi

- 49 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (treće vijeće) proglašava i presuđuje:

Nije potrebno odgovoriti na pitanja koja je postavio Administrativen sad Sofia-grad (Bugarska).

Potpisi